

SZENTESI LAPOK

Független társadalmi és közgazdasági lap.

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési díj:
Egy évre 10 kor. — fil. | 1/2 évre . 2 kor. 50 fil.
Félévre 5 kor. — fil. | 1 óra . 1 kor. — fil.
Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányosan számíttatnak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

PINTER GYULA

Társszerkesztő:
PANDOVITS DÖME.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized Wellisch-ház ahová a lap szellem részét illető közlemények, hirdetések és előfizetési díjak küldendők.

Okuljunk!

A megyebizottsági tagok választása alkalmából a futásról szóló ismeretes közmondás jut eszembe, abban a változtatott alakban, hogy: „Szégyen a bukás, de hasznos.”

Mert mi türes-tagadás, megbuktunk bizony mi a szerdai választásnál alaposan; ami szégyen ugyan reánk, de egyszersmind hasznos is lehet, ha — okulunk belőle.

Régi szálló ige, hogy: „A maga kárán tanul a magyar.” Kárt pedig, ime csináltunk magunknak; tanuljunk hát rajta, akkor majd csak kiheverjük ezt az ehibcsaklást hamarosan.

Hogy senki más, csupán a magunk k eze vert meg bennünket, azt talán még ellenfeleink is elismerik. Akár elismerik különben, akár nem, mi tudjuk mindnyájan, hogy úgy van, s ez nekünk elég ha nem is a vigasztalásra, legalább az — okulásra.

Hiszen alig pár hete, hogy lefolyt a követválasztási küzdelem, s akkor fényesen bebizonyítottuk — amit ugyanis tudott az egész ország — hogy mi, a függetlenségi és 48-as párt, vagyunk az erősebbek. A megyebizottsági tagokat ugyanazok választják, akik az országgyűlési képviselő választásnál szavazati joggal bírnak; kétségtelen tehát, hogy akik ezelőtt két héttel győztünk, most is győzhettünk volna, ha erőnk a maga teljességében és tömörségében visszük a harcra.

De — fájdalom — nem így történt. Elvtársaink közül sokan otthon maradtak, s akik résztvettek is a választásban, azok sem egységesen és összetartva jártak el, hanem szerteszét szóródtak mint az oldott kéve.

Jól mondják, hogy: „háboru után okos a katona.” Mert ime most, amikor már megtörtént a baj, mindenfelől halljuk a sok bölcs tanácsot és szigorú kritikát: ezt nem így kellett volna amaszt másképp kellett volna csinálni. A valóság pedig az, hogy fegyelmetlen hadsereg valánk és lanyhán teljesítettük a kötelességünket.

Igaz, hogy a hat hetes követválasztási küzdelem kifárasztotta az elvtársakat. De hát ez nem mentség, csak magyarázat; mert a jó katonának a legnagyobb fáradtság után is, még álmából is talpra kell ugrania és fegyverbe öltözve, a zászló alá kell sorakoznia, mikor megfújják a harcziariadót.

A mostani választásnál különben még a kivonult erővel is győzhettünk volna legalább két kerületben, de az volt a legnagyobb baj, hogy szavazóink nem engedelmesskedtek a pártvezetőségnek, nem vetették alá magukat a pártértekezleten létrejött megállapodásnak. A második kerületben például háromféle listával, a negyedik kerületben pedig négyféle listával szavaztak elvtársaink s még ezeken a listákon is temérdek változtatást tettek, úgy hogy zem kevesebb, mint huszonnégy felé oszlottak az ellenzéki szavazatok. Ellenben a kormánypárttal összeházasodott Kossuth-párt egységesen és parancsszóra pontosan szavazott, mint a karika csapás.

Ily körülmények között menthetetlenül bukniok kellett az ellenzéki jelölteknek s még az is csoda, hogy hirmónak megmaradt közülök egynehány.

A tanulság ezekből az, hogy pártunknak nem szabad tétlenül és tunyán heverni a minap kivított győzelem baberein, hanem nyitott szemmel és tettekre készen vigyázni kell, hogy állandóan megtartsa pozícióját, sehol és soha ne engedje magát tulszárnyalni a fáradhatatlan és ürge ellenféltől, nehogy apránként elveszítsük a reven azt, amit a vámon nyertünk.

Szervezni kell tehát a pártot a további harcokra gyorsan és erélyesen. S meg kell értetni minden elvtársunkkal, hogy tegyelem nélkül nincs hadsereg és összetartás nélkül nincs pártélet.

Okuljunk a mostani leczkéből. A magunk keze ne verjen meg bennünket többé soha!

A tápéi mandátum

Bizony mélyen elszomorított és megdöbbenett minden ellenzéki embert, hogy Csongrád vármegyében, a függetlenségi és 48-as párt ezen „hajdan erős” várában, az idén — a szentesi hívtelével — valamennyi kerületben kicsikarta a győzelmet a kormánypárt.

A tápéi választás ellen beadott kérvény azonban nagy vigasztalásunkra szolgálhat mindnyájunknak, akik igaz hivi vagyunk a függetlenségt lobopónak, mert abból a kérvényből és a hozzácsatolt bizonyítványokból azt a biztos reményt, sőt azt a meggyőződést merítjük, hogy a jogtalanul és erőszakosan elharácsoltt mandátumot a kirurgia bíróság odaitéli a függetlenségi dr.

Kelemen Bélának, vagy legalább is megsemmisíti a választást, amely esetben dr. Kelemen Béla fényes győzelme biztosítva van.

A függetlenségi és 48-as párt által beadott megtámadási kérvényt a következőkben ismertetjük:

A kérvény két részben és négy főcsoportban foglalja össze a választás ellen felmerült panaszokat.

Az első rész a választási aktus előzményeivel foglalkozik. Lefesti a kormánypárti jelölt, Enyedi Lukács politikai multját s aztán áttér azoknak a visszaéléseknek az ismertetésére, melyeket az Enyedi-párt kortesei a választási mozgalmak ideje alatt elkövettek. Konkrét adatokkal és minden kétséget kizáró okmányokkal igazolja, hogy nyíltan anyagi előnyöket ígértek azoknak, akik Enyedire szavaznak és súlyos anyagi hátrányokkal fenyegetőztek arra az esetre, ha Enyedi megbukik. Lapunk szük tere nem engedi meg ezeknek a dolgoknak a részletes felsorolását, de annyit mondhatunk, hogy ha semmi más panasz és bizonyíték nem volna is, a felsorolt konkrét események önmagukban is elegendők lennének a mandátum megsemmisítésére, mert be van bizonyítva, hogy a korteskedésnek ez a törvény által tiltott módja Enyedi jelenlétében, tudtával és hozzájárulásával használtatott.

A második rész első csoportja az Enyedi-párt részéről üzött vesztegetéseket sorolja fel. Közjegyzőileg hitelesített valómásokból és nyilatkozatokból kitűnik, hogy számtalan esetben pénzt ígértek és adtak a választóknak azért, hogy Enyedire szavazzanak; másoknak adósságuk kifizetését és elengedését ígérték s névszerint meg vannak nevezve azok a függetlenségi választók, akik ezen ígért hatása alatt elhagyták a zászlót és Enyedire szavaztak. Bizonyítékok vannak arra, hogy egész sereg választó napidij címén sokszorosan nagyobb összeget kapott annál, amennyi fuvardíj és ellátás címén szabályrendeletilag meg van állapítva. Ebben a csoportban olyan csiklandós esetek és oly nagy számban vannak felsorolva, hogy sok embernek megfájul még ezektől a feje; mert a tárgyalásnak az a része, mely a bizonyítékok ezen csoportjával foglalkozik, előreláthatólag bővelkedni fog szenzációs részletekben és fölöttébb kellemetlen meglepetésekben.

A második csoport az Enyedi-párt által üzött etetést-itatást mondja el. Bizonyítja, hogy a választás előtt heteken át bőven locsogatták a szomjas hazafiak torkát jóféle karcóssal, a választás napján pedig sör, bor, és egyéb italok alakjában olyan mértéktele-

nül folyt a „sárga lé”, hogy az messze túlszárnyalta a megengedett ellátás legnépszerűbb fogalmát.

A harmadik csoport a hatósági preszió eseteit panaszolja el. Az itt felsorolt bizonyítékok nagyon terhelők a dolozsmái főszolgabíróra és a vármegyei tanfelügyelőre.

A negyedik csoport igen érdekesen és alaposan kimutatja, hogy a visszautasított függetlenségi szavazók közül négy választó teljesen jogtalanul és botrányszerűen erőszakossággal fosztotta meg szavazati jogától, úgy hogy ez a négy szavazat föltétlenül a Kelemen Béla javára számítandó. Ezzel szemben bizonyíték van arra, hogy Enyedi javára három olyan ember szavazatát fogadták el, akinek egyáltalában nincs szavazati joga; ezeken kívül elfogadták még három olyan Enyedi-párti ember szavazatát, a ki minden valószínűség szerint szintén jogtalanul szavazott, de az erre vonatkozó bizonyítékok kiszolgáltatását megtagadták az illető községi jegyzők, s így a bírói vizsgálat lesz hivatva e részben a valóságot kideríteni.

De maradjunk csak a már eddig bebizonyított tényállásnál, amely szerint kétségtelen, hogy négy Kelemen-párti választót jogtalanul és törvénytelenül megfosztottak szavazati jogától és három Enyedi-párti embernek ép oly jogtalanul és törvénytelenül szavazati jogot ajándékoztak, — ime, így került ki Enyedi részére a hét szótöbbség.

Lám, a tápéi stiklik korszaka még nem járt le. A kir kuriának lesz tehát alkalma törvényre, jogra és igazságra kitanítani a tisztelt pákuliczokat.

Olvasván a tápéi kerület függetlenségi és 48-as pártjának ezt a panaszos kérvényét, most már még inkább elhiszük a lapunk mult számában közölt, s különben is föltétlenül megbízható és jól értesült helyről vett hírt, hogy Enyedi Lukács teljesen elkedvetlenedett, s már le is mondott volna a mandátumáról, de barátai nem engedték, azonban nagyon valószínű, hogy még a megtámadási kérvény tárgyalása előtt beadja a lemondását.

Ennek bizonyára örvendeni fog a tápéi függetlenségi és 48-as párt, mint az igazság fényes diadalának. De százszor jobban fog örvendeni az alkalmi 48-as Burg Dénes, a kinek az új választás alkalmából ismét módjában lesz végig játszani a Kossuthpárti önjelöltség kis játékát, hogy aztán elbájoltatva a kormánypárti jelölt programbeszède által illendő baksisért újból hazamehessen a dohánybevéltő biztosság és az adófelszámolási biztossági tagság boldog Eldorádójába, a hol repül a sült galamb, s bőven hull a manna és a — napidij.

Függetlenségi győzelem.

(Törvényhatósági választások a tápéi kerületben.)

Fényes győzelmet aratott a tápéi kerületben a függetlenségi és 48-as párt a most lefolyt megyebizottsági tagok választása alkalmával. Ez a fényes bizonyítéka annak, hogy a kormánypárt csakis erőszakkal és meg nem engedett eszközökkel csikarhatta ki Enyedi Lukács megválasztását. A tápéi kerületben a kilépő 12 bizottsági tag helyett választottak 8 függetlenségi és csak 4 kormánypártit. Községenként a következő eredményekkel folytak le a választások:

(Dorosma.)

Az eddigi megyebizottsági tagok vo-

lak Burger Zsigmond, ifj. Czékus Ferenc, Dudás Béla, Illés Antal és Kormos Antal

Az ugynevezett Enyedi-párt jelöltjei voltak Burger Zsigmond, Balázs Márton, Benke Sándor, Sándor Mihály és Zádori Kálmán. A legnagyobb erőszakkal sem tudták 157 szavazatnál többre vergődni.

Ezzel szemben a függetlenségi és 48-as párt jelöltjei, akik visszautasítottak mindenféle paktumot, könnyű szerrel behozták 285 szavazatot.

Megválasztottak: dr. Kelemen Béla, a függetlenségi és 48-as párt volt képviselőjelöltje, ifj. Czékus Ferencz pártelnök, Benke Gedeon, Kormos Antal és Szekeres János, a függetlenségi párt vezéremberei.

(Kistelek.)

Az eddigi megyei bizottsági tagok voltak Szalai János és Tóth János István. A kormánypárti jelöltek voltak dr. Loeszl Jenő orvos, aki 34, Tóth János István, a ki 14 szavazatot kapott. Az ellenzéki jelöltek Szalay János 115 és Kordás János 104 szavazattal megválasztottak.

(Horgos.)

Az eddigi megyebizottsági tagok voltak id. Huzsvár Mihály, Vas Imre és Végh Elek. A kormánypárt jelöltjei voltak dr. Buda Nándor, Herédi János és Vas Imre. A függetlenségi párt jelöltjei pedig Fodor Miklós, Erdélyi Miklós és Nagy G. Antal.

Megválasztottak dr. Buda Nándor 110, Fodor Miklós 95 és Vas Imre 84 szavazattal. Fodor Miklós függetlenségi. Ha a párt csak kissé szervezkedett volna, a másik két jelöltjét is könnyű szerrel bevihette volna.

Algyőn, Tápén, Sövényházán és Sándorfalván, ahol az urasági járszalagon vezetik a népet, megválasztottak Piti István sövényházi jegyző és Basa József uradalmi basa. Bonyhay Sándor tápéi jegyző 44 szavazatot kapott.

Szóval az Enyedi-párti pákuliczokon alaposan elverte a port a függetlenségi párt, mely okulva a történeteken, Horgoson is szervezkedni fog. Mint értesülünk, a horgosi függetlenségi és 48-as polgárok még ez év folyamán Kossuth-kört alakítanak.

Helyi és vidéki hírek.

Pártszervezkedés A megyebizottsági tagok választásánál szervezett tapasztalatok pártunk intéző köreiben azt a nézetet kellették föl, hogy sürgősen szükséges a párt szervezetében némi változtatásokat tenni, magyarul mondva: a pártot újra szervezni. Hogy ezt lehetővé és könnyebbé tegye, az első 48-as kör tisztikara és választmánya mandátumáról lemond, illetőleg új választásnak veti alá magát. Ebben a dologban ma, vasárnap, választmányi ülés lesz s ha ott keresztül megy a kérdéses határozat, akkor az elnökség rövid idő alatt rendkívüli közgyűlést fog összehívni.

Me gy e b i z o t t s á g i t a g o k. A szerdai választás alkalmával a következőket választották meg megyebizottsági tagoknak: Az I. kerületben: Szathmári Ede, Berczeli Dániel, Zolnai Károly, dr. Purjesz János, dr. Vecseri Sándor, dr. Tasnádi Antal. A II. kerületben: Kálmán Mihály, Kürti János, Zsoldos Ferenc, Körtvélyesi Sámor, Kanász Nagy Sándor, Fránl Albert. A III. kerületben: Aradi János, Szépe Mihály, Junász Ferencz, Lévai Lajos, ifj. Löwi Lipót. A IV. kerületben: Vecseri István, Sütő Hábor, ifj. Gombos György, Vass Imre, Győri Antal

Verekező polgármester.

A cím-ből bizonyára mindenki kitalálja, hogy Szent-tes város diésőségeen uralkodó polgármesteréről, dr. Lakos Imréről van szó, aki négy esztendő óta tartó polgármestersége alatt mindig azon fáradozott, (egyebet aztán nem is tett) hogy a jog- és államtudományi doktorátus melé megszerezze a gorombáskodásból, duhajkodásból, pofozkodásból és verekedésből is a tudori oklevelet; amit leg-alább feyelmi határozat és büntető ítélet alakjában — bizonyára meg is fog kapni. A legujabb durvasága a jó urnak a következő; Szerdán reggel valószínűleg megint baltakkal kelt föl és talán egy kicsit a fenekére nézett a papramorgós üvegnék, mert amint a Petőfi-utcán ballagott a varosháza felé, egy vele szemközt jövő embert, aki szabálytalanul a gyalogjárón talyicskát tolt, szokott gyöngédségével akképp figyelmeztette a fennálló szabályra, hogy vaskos botjával keresztül vágott a fején, úgy hogy a szegény ember arezra bukott. Az így kioktatott polgártárs valami jámbor ember lehet, mert ahelyett, hogy erre a szép „jónap” ra megfelelő „fogadj Isten”-nel telet volna, szó nélkül föltámaszkodott és elstetett a Kiser felé. A szemtanúk közül azonban néhány harezias asszony nem ilyen könnyen vette a dolgot, hanem alaposan letisztelte a polgármester urat, szemtől-szembe megrakván őt azokkal az ékes titulussal, amelyek a haragos aszszonyok szótárában bőven találhatók. Egy fiatal ember pedig, aki kocsin arra hajtv, látta a polgármesteri rendszinálást, lovai közé csapkodva, harsány hangon figyelmeztette az arra haladókat: „Batyam uramék, vigyázzanak kigyelmeitek, mert a polgármester ur megbolondult: bottal püföli agyba-fabe az embereket.” A polgármester ur azonban ezuttal megelégelte a vitézkedést s mint aki jól végezte dolgát, méltóságteljesen ellépett a hőstett színhelyéről föl a hivatalába, beszédni az állásának tekintélyével járó mélységes tisztelet adóját. Hát nekünk ez a kis kázus két esetet juttat eszünkbe a multból. Az egyik a Nagy József adóügyi tanácsnoké, aki néhány év előtt magánkörben megvert két tisztársát s akit ezért a tetteért állásától felfüggesztett a közgyűlés. A másik a Gálly Sándor esete, akit — mikor az utcán megbotozta Bánfaly Lajost, a Szentés és Videke szetkesztőjét — „közbotránys okozása miatt” éppen dr. Lakos Imre, a verekező polgármester függesztett fel a hivatalától. A dolog rendje tehát azt kívánna, hogy Lakos Imre most ő n m a g á t függesztsze fel. Minthogy azonban arra aligha lesz hajlandó, felhívjuk az alispán és közigazgatási bizottság figyelmét a fentebb elmondott esetre. Reméljük, hogy Lakos Imre durvaságainak egyfelől a közbiztonság, másfelől a polgármesteri állás tisztessége érdekében vegre valahára hátást szabnak, mert az mégis türehetetlen, hogy ez a dühöngő ember nemcsak a hivatalából ebrudolja ki a békés polgárokat, hanem az utcán is úgy bánik velük, mintha kőborló kutyák volnának.

Népgyűlés egyházi ügyben. A szentesi szocialisták f. hó 17-ére, vasárnapra népgyűlést hívtak össze a kurezántuli közgyűlési terembe, hogy a szentesi ref. egyház anyagi helyzetéről és a népiskolák államosításáról tanácskozzanak. Ezt a szándékukat természetesen bejelentették a polgármesternek s egyszersmind kérték, hogy engedje át a közgyűlési termet. S csodák csodája, a polgármester se ki nem kergette, se föl nem pofozta se meg nem botolta a kérelmezőket, hanem tudomásul vette a bejelentést és kegyesen átengedte a közgyűlési termet a népgyűlés céljára. Hallatlan és hihetetlen, de igaz.

Csongrádiak Csathó Zsigmondért. Csongrádi szomszédaink mozgalmat akartak indítani Csathó Zsigmond dr. főispán-sága érdekében. Az volt a terv, hogy Csongrádon, Szentesen, Mindszenten és általában a vármegye nagyobb községeiben népgyűlések tartassanak, s ezekből a népgyűlésekből egy moustre küldött-seg menjen a kormányelnökhöz, kérni

dr. Csató Zsigmondnak főispánna leendő kinevezését, aki 9 évi alispánja ideje alatt a vármegye közönségének bizalmát kivívta. Csütörtökön egy 3 tagu csongrádi küldöttség jött át Szentésre, azzal a szándékkal, hogy az itteni ellenzékét rábírja a tervezett mozgalomhoz való hozzájárulásra. Föl is keresték az ellenzék egyik vezértagját, ott — és másutt is — azonban arról értesültek, hogy a mozgalom elkészült, mert a kormány már megoldotta a főispán-kérdést s az erről szóló följelentés már föl is ment a királyhoz. Itt említjük meg, hogy hír szerint dr. Fábry Sándor, békésvármegyei alispán lesz vármegyének főispánja, akit erre az állásra hónapok óta emlegetnek a lapok.

Feljelentés hamis név használata miatt. Ugy látszik, Bolgár La'oson, Tasnádi Antal jobb kezén és lapjának hátramozdítóján beteljesedik az a közmondás, hogy: „aki másnak vermetét, maga is bele esik.” Ez a vice „kis törvénytelen” volt ugyanis egyike azoknak, a kik Máthé — Molnár — László — a rendőrségnél följelentették sime alig telt bele pár nap, az egyik helybeli lap szerkesztője köréből az a följelentés érkezett a rendőrséghez, hogy Bolgár Lajos is hamis nevet használ, mert őt nem Bolgárnak, hanem Bergennek hívják. A rendőrség azonban — úgy látszik — a haza szálát sem szándékozik meggörcsíteni az ipszének, mert idet engedett neki, hogy álnévtől törvényessé tegye.

A **vörheny** még mindig járványszerűleg pusztít a városban, ami arra indította a közegészségügyi hatóságot, hogy a népiskolák és óvodák zárva tartását egyelőre december 1-ig meghosszabbítsa.

Tilalom az ócska ruhákra. A polgármester — felsőbb rendeletre hivatkozva — a városban dúló járványos betegségre való tekintettel, elkobzás és szigorú büntetés terhe alatt tiltotta az ócska ruhák elárulását. Csak olyan ócska ruhákat szabad akár a piacon, akár a házaknál eladni, a melyek hatóságilag fertőtlenítettek.

Tűz. Csütörtökön délután megint tűzi láma verte fel a várost. A Kureza-utcában, a vármegyeházzal szemközt, Zsoldos János szabómester udvarán gyuladt ki és égett le a jégverem. Egzéb kár nem esett.

Katalinbál. A szentesi első 48-as kör 1. hó 24-én vasárnap, a Tabák-fele kávéház termében Katalin-bálat rendez. Belépti díj személyenkint 60 kr.

Budapesti gabonatözsde.

Buza áprilisra 8.63, 8.64. Rozs áprilisra 7.36, 7.30. Zab áprilisra 6.58, 7.59. Tengeri májusra 5.53, 5.52.

— **Sztrájk a protekció ellen.** Váratlanul, szinte meglepetésszerűen érdekes mozgalom támadt a fővárosi gyógyszerészek körében. A fővárosban alkalmazott gyógyszerészek, mintegy száz-százhuszan, sztrájkolni készülnek s e végből titkos értekezletre jöttek össze. Közvetlen okozója ennek az a négy patikajog-engedélyezés, amely a napokban került a nyilvánosság elé s a mely jogok adományozásánál ismét egyedül a protekció döntött. Ha ez a sztrájk csak ugyan bekövetkezik és pedig éppen most, amikor annyi mindenféle betegség pusztít a fővárosban, abból nemesak nagy veszedelem származhatik, de belőle a kormány is levonhatja a tanulságot.

— **Félmillió sikkasztás.** A budapesti egyetem ifjúságának az ezer ifjúnak egyik vezére, Kecskeméthy Győző joghallgató 558.000 koronát lopott a főváros Magyar utcza adóhivatalától. A fiatal, 23 éves gazdálkodónak sikerült a fiúmei gyorsvonattal elutaznia. Mint budapesti tudósítónk táviratozza, ma délig nem sikerült kézrekeríteni.

— **„Csak dorgálják meg.”** Szegény öreg töpözött emberke állított be ma délelőtt a rendőrkapitányhoz, aki meglátva a sir széléhez közel álló embert, jószág hangon kérde tőle:

— Mi baj öreg?

— Már kérem alásan, alig merem kimondani, nyögte az öreg.

— Hát csak halljam, másképp nem tehetek igazat.

— A fiam . . . igen a fiam megütött.

— És kívánja, hogy büntessem meg azt a rossz embert?

Az öreg itt keserves sirásra fakadt és szakadozottan rákezdte:

— Nem bánom csináljanak vele amit akarnak . . . De én nagyon szeretem, tudják az én fiam . . . De azért ne büntessék meg.

A kapitány szemébe is könyök tölutak nagy szülői szeretet láttára.

— Hát mit csináljak vele ha nem kívánja a megbüntetését?

— Csak dorgálja meg! — válaszolt az öreg.

A kapitány biztosította, majd megdorgálja csak menjen esondesen haza. Erre sirva, hálálkodás között esozogott ki az öreg a szobából és amikor már az ajtóban volt, még egyszer visszafordult:

— Csak dorgálják meg, de ne nagyon . .

Báró Luzsénszky Félix a búr háborúról. Báró Luzsénszky Félix, aki a búr háborúról tartott érdekes felolvasásaival már eddig is nagy összegeket szerzett a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület kulturális alapjának, az ősz folyamán, ugyancsak az egyesület javára folytatja felolvasó körútját.

Csongrádra nov. 20-án érkezik a báró s ugyanaznap este 8 órakor felolvasást tart a Casino nagytermében.

Luzsénszky Félix báró, aki eleinte mint közlegény küzdött a búr hadseregben, luzsinaí és regliczei Luzsénszky József 1848-49. évi honvéd huszárszázados és Szirmai Alojzia grófnő fia. Eredetileg a katonai pályára készült és 1877 ben a cs. és kir. 4-ik ulánus-ezredben, majd 1878 tól Boszniában, a 7-ik huszárezredben szolgált. Részt vett az okkupációban, de megbetegedvén, a katonai szolgálatból kilépett. Utóbb a képviselőház tisztviselője lett, s ezen állásáról azért mondott le, hogy a harcziérré mehessen ahol azután vitézségével kivívta, hogy külön csapatot bíztak reá, mely mindenütt gereskasan állta meg a helyét. Egy tekintélyes világlap, a Neue Freie Presse dél-afrikai harcziéri tudósítója, nagy elismeréssel emlékezett meg annak idején a burok magyar bárójáról. „Waternalanderből Novitgedachtba való visszatérésem közben, írja többek közt a tudósító, egy búr harcos haladt el mellettem, aki már megjeléréseivel is megragadta figyelmemet. Nem fiatal ember már, de azért a harcokban viselt ruhájában is, egyenes, büszke magatartásával és sajátosan előkelő köszöntésével mindjárt a magyar mágnásra emlékeztetett. Később tudtam meg, hogy Luzsénszky Félix báró volt. Bajtársai egész legendákat beszéltek róla. Kitűnő céllovó, az elhatározásban gyors. bátor és vitéz a harcban, a veszélyben nyugodt és rettenthetlen. Mint kozember állt be a burok soraiba s rövidesen feldornetté (századosná), majd commandánsá (ezredessé) küzdötte föl magát. Feljebbvalóinak teljes bizalmát s alárendeltjeinek föltétlen ragaszkodását bírta. Golyói ritkán tévesztettek célt s az angolok százaít terítették le véres harcokban, amelyek reá nézve Dalmanuthánál végződtek. Kommandóját az angol tulerő később Portugál területre szoritotta s a honnan többé lehetetlen volt visszatérnie a harctérre.”

— **Aratási hónapok a földön.** Tudvalevő, hogy az aratás nem mindenütt esik ugyanazon időpontra. Kevésbé ismert lehet az a tény, hogy az évnök alig van két olyan hónapja, mikor a föld egyetlen pontján sem aratnak. Nem lesz tehát teljesen érdektelen, ha nagyjából összedőljük a föld összes államaira vonatkozó aratási naptárt. Januárban aratnak: Auszália, Ujzeland, Chili legnagyobb része és az argentinai köztársaság. Kelet-Indiában az aratás februárban kezdődik és márcziusban végződik. Mexikó, Egyiptom, Perzsia, Syria áprilisban; Kis-Ázsia északi része, Chi-

na, Japán, Tunis, Algir, és Marokkó, valamint Texas májusban; Kalifornia, Spanyolország, Portugália, Olaszország, Görögország, Szicília és Franciaország legdélibb departementjai júniusban; Franciaország többi része, Ausztria, a magyar Alföld, Dél-Oroszország, az Egyesült-Államok déli államai júliusban; Németország, Belgium, Holandia, Dánia és New-York állam augusztusban; Skótország, Svédország, Norvégia, Canada legnagyobb része és Oroszország szegtemberben; októberben végre Oroszország legészakibb részein, valamint a finneknél aratják a gabonát. Tényleg a földön csak novemberben és decemberben nem aratnak.

Legujabb.

Országgyűlés.

Ma folytatta a képviselőház a felirati vitát Apponyi Albert elnöklete alatt. Az ülés elején a bíráló és az összeférhetetlenségi bizottság tagja tették le az esküt, majd a felirati vitát folytatták. Szerdkényi Nándor, az Ugron-párt elnöke a pártja feliratát nyújtotta be, amely terjedelmes és az alaphangja megegyez a Kossuth-párt feliratával.

Angol-bur háboru.

Haagából távirják: Krüger környezete és a transváli ügynökség minden alapot nélkülöző koholmányoknak mondják a Daily Mail azon híret, mintha a burok a békét óhajtának.

— Nincs semmi okunk békét kérni — mondta Krüger. Mi már semmit sem veszthetünk. Vagy szabadság, vagy halál. Ha én hős vezéreink háta mögött békealkudozásba bocsájtkoznék, árulója lennék a bur szabadságnak. Megátkoznak még a nevemet is. Békét Transwaal és Oranje teljes függetlenségi nélkül — soha sem kötünk, hiszen a gyűlölt angol járom alatt élni sem tudnának.

Az üldözött sikkasztó.

Fővárosi tudósítónk táviratozza lapunk zártakor, hogy Kecskeméthy Győzőt, aki a fővárosi adóhivataltól tegnap félmillió koronát meghaladó összeget sikkasztott, még a mai nap folyamán kézrekerítik. A sikkasztó tegnap a fiúmei gyorsvonatról leszállt utközben és kocsit fogadott. Ma délután a szemleírás nyomán felösmerték és értesítettek a csendőrséget, mely azóta valószínűleg már kézre is kerítette.

Az egyetemi botrány.

Mint fővárosi tudósítónk jelenti, az egyetemi botrány ügyével legközelebb foglalkozni fog is, mert az ellenzéki pádokról interpellálni fogják Wlassics Gyulát. A tulsók buktatást tudvalevőleg annak tulajdonítják, hogy a vizsgadijak a tanárok jövedelmeit képezik. Hír szerint a vizsgadijak mai rendszerét a kormány meg akarja változtatni, még pedig oly képpen, hogy a vizsgadijak ne a tanárokat illessék.

Hirdetések

felvétettnek

a kiadóhivatalban.

Árlejtési hírdetmény.

A felsőtiszparti I-ső szakasz feltöltési munkálat kiadására nézve a helyszíni f. évi november hó 18-án d. e. 9 órakor újabb árlejtés fogván tartatni, arra vállalkozni szándékozók ezennel megívatnak.

Árlejtező által 400 korona bánatpénz lesz leteendő.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1901. november 14-én t. ü.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

Fűtőanyagok legjobb és legolcsóbb
bévásárlási forrása

Schlesinger Mór

fűzifa- és szén-kereskedésében Szegeden,
Párisi-körút 35. szám.

Telefon 146. szám.

Ajánlom szobafűtéshez legjobb minőségű
Wildensteinsegen bányai porosz szalon-szenet,
légszesz-pírzenet (Coaks), ugyszintén elismert jó
minőségű petrozsényi koczkaszenet.

Kovácsoknak. Kétszermosott szabósi
kovács-szenet, valamint kereskedőknek, bádogo-
soknak és kefekötőknek a legjobban kezelt da-
rabos és csomagolt faszenet.

Paprika-száritóknak, pálinkafűzőknek és
szappanosoknak szives figyelmükbe ajánlom
nagy mennyiségű keményfa-tuskóimat, a melyből
500 kilogramm vételnél m.-m-ként 80 krajczárért
kapható.

Jó ölelés, szolid és pontos kiszolgálásról
előre is biztosítom a tisztelt vevő közönséget, s
maradok tisztelettel

Schlesinger Mór

Mödlingi cipő-árak.

Nagy választék

női-, férfi-és gyermek-cipő
árakban.

Szeged Klauzál-tér Lengyel-palota.

Schánfák férfi cipőkhöz párja
csak 1.50 frt.

Téli idényre

a legjobb minőség

Jaeger alsó ingek, nadrágok
harisnyák és keztyűk,
bőr- és posztó cipők,
nyakkendők, fehérneműek,
férfi és fiu-kalapok,

a legjutányosabb ár-
ban

vásárolhatók

Gyéres M. Márton

uri-divat üzletében.

„Thymol fog crème“

hazai gyártmány, a mely jósága
által minden gyártmányt felülmul.
Darabja 25 krajczár.

Az összes világítási
cikkek
nagy raktára.

Korszakalkotó találmány a légszeszvilágítás téren.

Légszesz-csillárok,
Légszesz-fűzők,
Légszesz fürdő-
berendezések.

„Narfényégő“

a mai kor legolcsóbb és legerősebb gázizzófény égője, mely hivatva van minden, a mai napig ismert villamos és légszeszégőket helyettesíteni.

A Narfényégő négy fillér fogyasz-
tás mellett 200
gyertyafény világítást eredményez; az eddigi ismert
bármilyen gázizzófénynél aránylag olcsóbb és kezelé-
sére nézve egyszerűbb.

A Narfényégő hosszabb időn
való használat
után sem veszít világítóerejéből.

A Narfényégőnél égés ala
törése ki van zárva, így izzótestek tartósabbak
henger

A Narfényégő különösen hivatva
van éttermek, ká-
véházak, táncstermek, üzletek, kirakatok és szőlők,
nem különben városok és kertek szabadbani világi-
tására.

**Nagy raktár légszeszcsillárokból, fűzők, fürdőberendezések, légszesz
kandallók és szeszizzófény égőkből.**

Cső hálózatok olcsón, szavatosság mellett elvállaltatnak.

Világítási és vízvezeték berendezési vállalat részvénytársaság Szegeden.

Sürgöny-czim. NARFÉNY

Aradi utca 5.

Telefon 255 sz.